Härg ja sok.

Härg olli sokkaga rido läinud, kumbki kitis ennast teisest targema ollewad.

Härg ütles sokka wasto: „Sinnul on kül pitk habbe, agga lühhikesed mötted!“

Sok ütles härja wasto: „Sinnul on kül lai pea, agga wähhä möistust sees!“

Wimaks wötsid nöu, löukoera, kui omma üllema wallitseja käest, sedda otsust pärrida, kumb neist piddi teisest targem ollema. —

Löukoer watas omma suurte silmadega enne härja peäle, pärrast watas sokka peäle: keik mu lomad wahtisid ja otasid, mis ta nüüd piddi ütlema, kumb neist möllematest targem on? —

Löukoer pöris neile selja, ütteldes: „Kassige! Ühhed rummalad möllemad!“ —

Löukoer, karro ja rebbane.

Keik kolmekeste läksid hobilt jahht peäle toidust otsima. Kui jubba hea hulga metsa lome said kokko püüdnud, käskis löukoer karro illusaste öiguse järrele saki jaggada.

Wanna karroke teggi kolm ossa, ütles: „Wöttame nüüd iggamees omma jao!“

Löukoer kargas ta kaela, kiskus omma hammastega sure tükki karro nahka pealt mahha; käskis rebbase jaggada.

Eesti-ma rahwa Kalender 1857, lk. 28